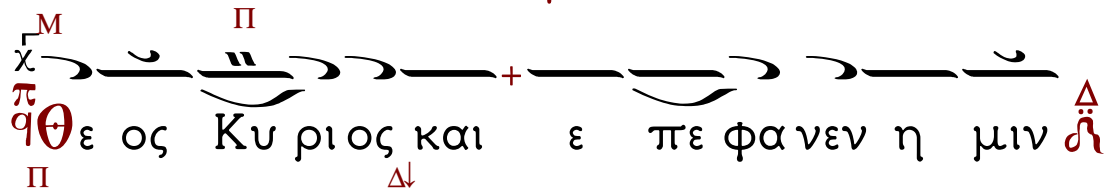

14-02-2025

† Ὁρθρος Παρασκευῆς ᾠχος πλ. δ'

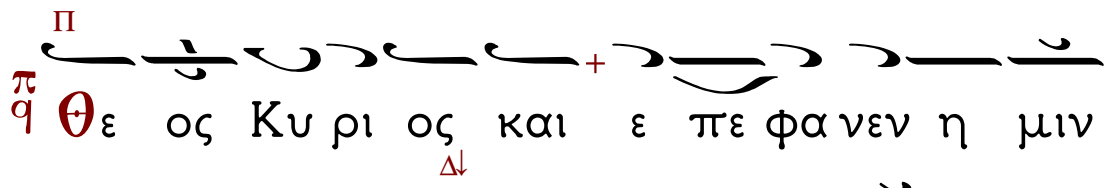
† Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Αὐξεντίου.

ᾠχος $\frac{4}{\dot{q}}$ Πα^ο

Θε ος Κυ ρι ος και ε πε φανεν η μιν
Π Δ
ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα
Π
τι Κυ ρι ου π
q

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. (Τὸ ὥς ἄνω)

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτοῦς.

Θε ος Κυ ρι ος και ε πε φανεν η μιν
Δ
ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος εν ο
Π
νο μα τι Κυ ρι ου π
q

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν. (Τὸ ὥς ἄνω)

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Οἱ τὴν σὴν προστασίαν κεκτημένοι,
Ἄχραντε, καὶ ταῖς σαῖς ἰκεσίαις τῶν δεινῶν
ἐκλυτρούμενοι, τῷ Σταυρῷ τοῦ Υἱοῦ σου, ἐν
παντὶ φρουρούμενοι, κατὰ χρέος σε πάντες,
εὐσεβῶς μεγαλύνομεν.

^π
ⲭ ⲁⲗⲉⲩ ⲧⲉ ⲧⲉ ⲧⲉ ⲧⲉ ⲧⲉ ⲧⲉ ⲧⲉ ⲧⲉ
ⲁⲓ Ⲑⲓ τὴν σὴν πⲣⲟⲥⲧⲁⲥⲓ ⲁⲛ ⲕⲉ ⲕⲧⲉ ⲙⲉ ⲛⲟⲓ ⲁ
ⲧⲉ ⲁⲓ ⲕⲁⲓ ⲧⲁⲓ ⲥⲁⲓ ⲓ ⲕⲉ ⲥⲓ ⲓ ⲁⲓ ⲧⲱⲛ ⲃⲉⲓ
ⲛⲱ ⲱⲛ ⲉⲕ ⲗⲩ ⲧⲣⲟⲩ ⲙⲉ ⲛⲟⲓ ⲧⲱ ⲥⲧⲁⲩ ⲣⲱ ⲧⲟⲩ ⲱⲓ ⲟⲩ
ⲥⲟⲩ ⲉⲛ ⲡⲁⲛ ⲧⲓ ⲫⲣⲟⲩⲣⲱ ⲙⲉ ⲛⲟⲓ ⲕⲁ ⲧⲁ ⲧⲱ ⲕⲣⲉ ⲟⲥ
ⲥⲉ ⲡⲁⲛ ⲧⲉⲥ ⲉⲩ ⲥⲉ ⲃⲱⲥ ⲙⲉ ⲕⲁ ⲗⲩ ⲛⲟ ⲙⲉ ⲉ ⲉⲛ

Τῇ Παρασκευῇ πρωί.
Μετὰ τὴν α' Σπυχολογίαν
Καθίσματα Σταυρώσιμα.

Ἦχος λϠ Νη —^ρ Γα

Βλέπων ὁ Ληστής, τὸν ἀρχηγὸν τῆς ζωῆς,
ἐπὶ Σταυροῦ κρεμάμενον, ἔλεγεν· Εἰ μὴ Θεὸς
ὕπῃρχε σαρκωθείς, ὁ σὺν ἡμῖν σταυρωθεὶς, οὐκ
ἂν ὁ ἥλιος, τὰς ἀκτῖνας ἐναπέκρυψεν, οὐδὲ ἡ γῆ
σειομένη ἐκυμαίνετο, ἀλλ' ὁ πάντων
ἀνεχόμενος· Μνήσθητί μου Κύριε, ἐν τῇ
Βασιλείᾳ σου.

Ἦχος λϠ Νη —^ρ Γα

Βλέπων ὁ ληστής τὸν Ἀρχηγὸν τῆς ζω
ῆς ^Δ ἐπὶ Σταυροῦ κρεμάμενον ἐλεε
γεν ^ρ εἰ μὴ Θεὸς ὑπῆρχε σαρκωθείς ὁ
σὺν ἡμῖν σταυρωθεὶς ^Δ οὐκ ἂν ὁ ἥλιος
τὰς ἀκτῖνας ἐναπέκρυψεν ^π οὐδὲ ἡ

γῆ σει ο με νη ε κυ υ μαι νε ε το **Δ** αλλ
ο παν των α νε χο με νος μνη σθη τι μου
Κυ ρι ε εν τη Βα σι ι λει α α σου **Δ**

Στιχ. Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ
προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ,
ὅτι ἅγιός ἐστι.

Εν μέσῳ δύο Ληστῶν, ζυγὸς δικαιοσύνης
εὑρέθη ὁ Σταυρὸς σου, τῷ τοῦ μὲν
καταγομένου εἰς ἄδην, βάρει τῆς βλασφημίας,
τοῦ δὲ κουφιζομένου πταισμάτων, πρὸς γνῶσιν
θεολογίας, Χριστὲ ὁ Θεός, δόξα σοι.

Δ **Ε**ν με σω δυ ο λη στων ζυ γος δι και
ο συ νης ευ ρε θη ο Στα αυ ρο ο ος σου **Δ** του
μεν κα τα γο με νου εις Α α δην **π** τω βα ρει
της βλα σφη μι ι ας **Δ** του δε κου φι ζι με

ν ου πται σμα των προς γνω σιν θε ο λο γι ας

Χρι στε ο Θε ος δο ο ζα α σοι **Δ**

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν... Σταυροθεοτοκίον

Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς

Ἦχος πλ. δ'

Τὸν ἐξ αἱμάτων σου ἀγνῶν, σωματωθέντα, καὶ ὑπὲρ ἔννοιαν ἐκ σοῦ, σεμνὴ τεχθέντα, ἐπὶ ξύλου κρεμάμενον, μέσον τῶν κακούργων, ὁρῶσα, τὰ σπλάγχνα ἤλγεις, καὶ μητρικῶς θρηνοῦσα, ἐβόας· Οἶμοι! Τέκνον ἐμόν, τίς ἡ θεία καὶ ἄφατος, οἰκονομία σου δι' ἧς, ἐζώωσας τὸ πλάσμα σου! Ἀνυμνῶ σου τὸ εὖσπλαγχνον.

Μετὰ τὴν β' Σπυχολογίαν.

Καθίσματα Κατανυκτικὰ.

Ἦχος πλ. δ'.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ο Σταυρὸν ὑπομείνας, ὡς ἀγαθός, τοῦ Ἀδὰμ τὴν πτωχείαν, ἀναλαβὼν, μόνε Ὑπεράγαθε, ἀναμάρτητε Κύριε, τοῦ θανάτου εὖσπλαγχνε, τὸ κράτος κατέλυσας, καὶ τῷ πάθει σου Δέσποτα, τὸν κόσμον διέσωσας· ὅθεν Ζωοδότα, τὴν πεσοῦσαν ψυχὴν μου, οἰκτείρησον

δέομαι, ὅταν κρίνης τὰ ἔργα μου, Δικαιοκρίτα
φιλόανθρωπε, καὶ δός μοι πανοικτίρμον ὁ Θεός,
τῶν πταισμάτων ἄφεσιν ὡς εὖσπλαγχνος, ὅτι
μόνος ὑπάρχεις ἀναμάρτητος.

Ἀνέστης ἐκ νεκρῶν

Στιχ. Ὁ δὲ Θεὸς βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ
αἰώνων, εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς.

Ἐν μέσῳ τῆς Ἑδέμ, ξύλον θάνατον ἤνθησεν,
ἐν μέσῳ δὲ τῆς γῆς, ξύλον ζωὴν ἐβλάστησε·
γευσάμενοι γὰρ τοῦ πρώτου, ἀφθαρτοὶ ὄντες,
φθαρτοὶ γεγόναμεν, σχόντες δὲ τοῦ δευτέρου,
τῆς ἀφθαρσίας κατετρυφήσαμεν· ἐν τῷ Σταυρῷ
γὰρ ἔσωσε Χριστός, τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

Ἐν με σω της Ε δεμ ξυ λον θα να α το
ον ην θη σεν Ἐν με σω δε της γης ξυ λον ζω
ης ε ε βλα στη σε γευ σα με νοι γαρ του
πρω του α φ θαρ τοι ον τες φ θαρ τοι γε ε γο να
μεν σχον τες δε του δευ τε ε ρου της α φ θαρ

σι ας κα τε τρυυ φη σα μεν δι α σταυ
ρου γαρ ε σω σε Χρι στος το γε νος των α αν
θρωω πων

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν... Σταυροθεοτοκίον.

Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς.

Ἦχος πλ. δ'.

Ἐκ τῶν αἱμάτων τῶν ἐμῶν, βροτὸς
γεγέννησαι, ἐκ τῶν αἱμάτων δὲ τῶν σῶν,
βροτοὺς ἐθέωσας, τοὺς βρώσει δὲ φθαρέντας,
ζητῶν κατηήλθες, ὡς ὑπεράγαθος, ἐβόα πάλαι ἡ
ἄμεμπτος, ἐν κλαυθμῷ, Χριστὸν θρηνοῦσα
κρεμάμενον, ἐν Σταυρῷ, ὃν ὀρῶσα νεκρούμενον,
δακρύων ἔρρει κρουνούς, τὰς ὀψεις
καταξαίνουσα, καὶ αὐτὸν μεγαλύνουσα.

Μετὰ τὴν γ' Σπυχολογίαν ἕτερα

Ἀνέστης ἐκ νεκρῶν

Ἦχος πλ. δ'

Θεώσεως ψευσθεῖς, ὁ Γενάρχης ἐλπίδος,
φθορᾶς τοῖς ἐξ αὐτοῦ, πᾶσιν αἷτιος ὤφθη. Σὺ
δέ διὰ Σταυροῦ σου, ζωὴν πηγάζεις ὡς

Ὑπεράγαθος· θέλων καὶ γὰρ ἐπάγης, ἵνα τὸ
πρῶτον λύσης κατάκριμα· διὸ ὑμνοῦμέν σου
Χριστέ, τὸ πάθος τὸ ἐκούσιον.

Μαρτυρικὸν

^ν Στιχ. **Θ**αυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις
αὐτοῦ.

Φωτὶ οὐρανίῳ καταλάμπεται, σήμερον
αὕτη ἡ σκηνή· ἐν αὐτῇ γὰρ στρατιαὶ Ἀγγέλων
ἀγάλλονται, σὺν αὐταῖς καὶ Μαρτύρων χοροὶ
εὐφραίνονται, ἐπὶ τῇ μνήμῃ τῶν Ἀθλοφόρων.
Αὐτῶν ταῖς παρακλήσεσι, κατάπεμψον τῷ
κόσμῳ σου, τὴν εἰρήνην Χριστέ, καὶ τὸ μέγα
ἔλεος.

Μαρτυρικόν. ^ν ^N
Φω τι ου ρα νι ω κα τα

λα αμ πε ται ση με ρον αυ τη Η σκη νη ^ν **ε**ν

αυ τη γαρ στρα τι αι Αγ γε λων α γαλ λον ται

⁶
κσυν αυ τοις και Δι και ων χο ροι ευ φραι νον

^ν
ται **ε** πι τη μνη μη των Α α θλο φο ο ο

ρων ^ναυ των ταις πα ρα κλη σε σι κα τα
πεμ ψον τω κο σμω σου την ει ρη νην Χρι στε
και το μεγα ε ε λε ε ος ^ν

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν... Σταυροθεοτοκίον

Ἀνέστης ἐκ νεκρῶν

Ω θαύματος καινοῦ! ὦ φρικτοῦ
Μυστηρίου! ἐβόα ἡ Ἀμνάς, τὸν Υἱὸν καθορῶσα,
ξύλῳ Σταυροῦ παγέντα. Τί τοῦτο Λόγε Θεοῦ
ἀθάνατε; πῶς νεκρὸς ὀρᾶσαι, καὶ γῆν σαλεύεις
ὥς παντοδύναμος; ἀλλὰ ὕμνῳ σου τὴν φρικτὴν,
καὶ θείαν συγκατάβασιν.

Εἶτα ἀναγινώσκεται ὁ Ν' ψαλμὸς

Ελέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Επὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Οτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἔστι διαπαντός.

Κοὶ μόνῳ ἥμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ιδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ιδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας· τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ραντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Λκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιᾶσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Λπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης,
ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου
μόσχους.

Κανών Σταυρώσιμος,

Ὡδὴ α΄

Ἦχος πλ. δ΄.

Ὁ Εἰρμός

Σταυρόν χαράξας Μωσῆς, ἐπ' εὐθείας
 ῥάβδῳ, τὴν Ἐρυθρὰν διέτεμε, τῷ Ἰσραὴλ
 πεζεύσαντι, τὴν δὲ ἐπιστρεπτικῶς, Φαραὼ τοῖς
 ἄρμασι, κροτήσας ἤνωσεν, ἐπ' εὐρους
 διαγράψας, τὸ ἀήττητον ὄπλον· διὸ Χριστῷ
 ἄσωμεν, τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδόξασται.

Ἦχος λ' α' — Γα.

σταυρον χα ρα ξας Μω σης επ ευ θει
 ας ραβδω την Ε ρυ θραν δι ε τε με τω Ισ
 ρα ηλ πε ζευ σαν τι την δε ε πι στρε πτι
 κως Φα ρα ω τοις αρ μασι κρο τη σας η νω σεν
 επ ευ ρους δι α γρα ψας το α η ττη τον
 ο πλον δι ο Χρι στω α σω μεν τω Θε

ω η μων ο τι δε δο ξασται

Γ

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Παλάμας θείας Σταυρῶ, Ἰησοῦ ἀπλώσας, πρὸς σεαυτὸν συνήγαγες, χειρῶν σου τὸ πλαστούργημα, καὶ ἐκ χειρὸς πονηροῦ, πάντας ἡλευθέρωσας, καὶ καθυπέταξας, χειρὶ κραταιοτάτῃ, Βασιλεῦ τῶν ἀπάντων· διὸ πιστοὶ ἄσωμεν, τῷ μεγέθει σου ὅτι δεδόξασται.

Δο ξα σοι ο Θε ος η μων δο ξασοι

Πα λα μας θει ας Σταυ ρω Ι η σου

α πλω σας προς σε αυ τον συ νη γα γες χει

ρων σου το πλα στου ρ γη μα και εκ χει ρος

πο νη ρου παν τας η λευ θε ρω σας και κα θυ

πε τα ζας χει ρι κρα ται ο τα τη Βα σι λευ

των α παν των δι ο πι στοι α σω μεν

τω με γε θει σου ο τι δε δο ξασται

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Λυμαντική ἐν Ἐδέμ, γέγονε τοῦ ξύλου, ἡ ἀπευκτή ἀπόγευσις, τὸν θάνατον εἰσάξασα, Χριστὸς δὲ θανατωθεὶς, ἐπὶ ξύλου ἅπασι, ζωὴν ἐπήγαγε, καὶ ἔκτεινε τὸν ὄφιν, θεϊκῇ δυναστείᾳ· διὸ αὐτῷ ἄσωμεν τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδόξασται.

Δο ξα σοι ο Θε ος η μων δο ξασοι

Λυ μαν τι κη εν Ε δεμ γε γο νε του

ξυ λου η α πευ κτη α πο γευ σις τον θα

να τον εισα ξασα Χριστος δε θα να τω θεις ε

πι ξυ λου α πασι ζω ην ε πη γασε και ε

κτει νε τον ο φιν θε ι κη δυ να στει α

δι ο αυ τω α σω μεν τω Θε ω η μων

ο τι δε δοξασται

σταυροθετοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὡς ἔβλεψέ σε Σταυρῷ, τὸν τὰ πάντα βλέποντα, ἡλούμενον ἢ ἄμεμπτος, ὀδυρομένη ἔλεγε· Τί τοῦτο τέκνον ἐμόν, τί σοι ἀνταπέδωκαν οἱ ἀπολαύσαντες, πολλῶν σου δωρημάτων, πῶς ὑποίσω τὸν πόνον; Δόξα τῇ σῇ εὐσπλαγχνῇ, καὶ μακρόθυμῃ, οἰκονομίᾳ φρικτῇ.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὡς ε βλεψε σε Σταυρω τον ταπαντα

βλεποντα η λουμενον η α μεμπτος

οδυρομενη ελεγε Τι του το τεκνον

ε μον τι σοι ανταπεδωκαν οι απολου

σαντες πολλων σου δωρηματων πως υ

ποισω τον πονον Δοξατηση ευσπλαγχνε

καὶ μακροθύμῃ οἰκονομῇ ἀφρικτῇ

Κανὼν τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου,
Ὡδὴ α΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ἀρματηλάτην Φαραὼ
Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τὸ Θεοτόκον σε κηρύττειν ἄχραντον, πάσης αἰρέσεως, ἀποτροπὴν φέρει· σάρκα γὰρ γενόμενον, ἀναλλοιώτως ἔτεκες, τὸν ἐπέκεινα πάσης, Θεογεννήτορ τῆς κτίσεως, Λόγον τοῦ Θεοῦ τὸν αἶδιον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὡς Θεοῦ Μήτηρ παρρησίαν ἔχουσα, πρὸς τὸν τεχθέντα ἐκ σοῦ, μονογενῇ Λόγον, καὶ Πατρὶ συνάναρχον, καὶ συμφυῇ τῷ Πνεύματι, δυσωποῦσα μὴ παύση, κινδύνων σῶσαι Πανάμωμε, τοὺς σὲ Θεοτόκον δοξάζοντας.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ Θεομῆτορ προστασίαν ἔχοντες, οὐ δειλιάσομεν, τὸ τῶν ἐχθρῶν στίφος, τὸ ἀντιμαχόμενον, τοῖς εὐσεβῶς δοξάζουσι, τὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα, Θεὸν τῶν ὅλων καὶ Κύριον, ὃν ὑπὲρ ἡμῶν ἐκδυσώπησον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Νοῦς καὶ οὐράνιος τὸ σὸν Μυστήριον, τὸ ἀκατάληπτον, κατανοεῖν ὄντως, ἀτονεῖ Πανύμνητε· τοῦ γὰρ Πατρὸς ὁ σύνθρονος, ἐν

γαστρί σου σκηνώσας, ἐκ σοῦ τεχθῆναι
εὐδόκησε, φύσεσι διτταῖς γνωριζόμενος.

Κανών τοῦ μηναίου τῆς 14-02

Ὡδὴ α΄ . Ἦχος δ΄

Θαλάσσης, τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος

Στίχ. Ἀγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀυξήσας, τὴν πρὸς Θεὸν ἀγάπησιν, Πάτερ
Αὐξέντιε, καὶ κοσμικὴν στοργὴν καταλιπών,
θεοφόρε κειμήλιον, χωρητικὸν τοῦ Πνεύματος,
τῶν χαρισμάτων ἀναδέδειξαι.

Στίχ. Ἀγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὑπῆλθες, ἐθελουσίοις νεύμασι, Πάτερ
Αὐξέντιε, σὺ τὸν ζυγὸν Κυρίου τὸν χρηστόν, καὶ
τὴν γῆν ἐκαινούργησας, τῶν ἀρετῶν τοῖς
δάκρυσιν, καταπιαίνων ταύτην ἔνδοξε.

Δόξα...

Ξενώσας, βιοτικῆς συγχύσεως τὴν σὴν
ψυχὴν καὶ τὸν νοῦν, καὶ πρὸς Θεὸν συνάψας
ἐμμελῶς, ἐν συντόνοις ἀσκήσεις, ἐπὶ τῆς γῆς
ὡς ἄσαρκος, ἐπολιτεύσω Παμμακάριστε.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Ἐν σοὶ νῦν, ἐθεωρήθη Δέσποινα, ἡ
ἀκατάληπτος, θεανδρική πορεία τοῦ Χριστοῦ,
ὃς Θεός τε καὶ ἄνθρωπος, ἐκ σοῦ Ἀγνὴ
γεγέννηται, ἀνακαινίζων τὴν οὐσίαν μου.

πέτραι, καὶ γῇ φόβῳ πᾶσα ἔφριξε, μόνε Σωτήρ,
εἰς πάντων ἀπολύτρωσιν.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Απλώσας χειῖρας, Μωσῆς ἐτύπου Σταυρὸν
τὸν τίμιον, ὃν ἡμεῖς νῦν ἐκτυποῦντες ἐμφρόνως,
ἔθνη ἀλλόφυλα πάντα, των δαιμόνων
ἐκτρεπόμεθα, βλάβης ἐκτός, ἀπάσης
διαμένοντες.

Σταυροθεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Νομίμων δίχα, τῶν ἀνθρωπίνων σε Τέκνον
ἔτεκον, καὶ πῶς ἄνομοι ὑψοῦσί σε ξύλῳ, μέσον
ἀνόμων τὸν μόνον, νόμους ζωῆς ἐκτιθέμενον; ἡ
Θεοτόκος, θρηνωδοῦσα ἀπεφθέγγετο.

Κανὼν τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου.
Ὡδὴ γ'.

Ἦχος πλ. δ'. Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Νενεκρωμένον μου τὸν νοῦν, τῇ τῆς ζωῆς ἐνεργείᾳ, τῆς ἐκ σοῦ φανερωθείσης τῷ κόσμῳ, διανάστησον, οὐλὰς, καὶ τύπους ἐξαλείφουσα, τῆς ἀμαρτίας μόνη, Θεογεννήτορ πανάμωμε.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ρήσεις τῶν θείων Προφητῶν, καὶ τὰς αὐτῶν προφητείας, ἐπεσφράγισας, τεκοῦσα τὸν Λόγον, τὸν λαλοῦντα δι' αὐτῶν, καὶ τὰς αὐτῶν πληρώσαντα, θεηγορίας μόνη, εὐλογημένη Πανάμωμε.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Απειρογάμως ἐκ Πατρός, τὸν πρὸ αἰώνων ἀφράστως, ἐν γαστρὶ σου συλλαβοῦσα Παρθέने, ἀπεγέννησας ἡμῖν, Θεὸν ὁμοῦ καὶ ἄνθρωπον, ἐν ἑκατέρᾳ φύσει, τέλειον οὐ διαιρούμενον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Γοῦ τὴν ἁγίαν ὁ Θεός, γαστέρα κατασκηνώσας, ἐσαρκώθη Θεομῆτορ ὡς οἶδε, καὶ διέσωσεν ἡμᾶς, τοῖς ζωηφόροις πάθεσιν· ὅθεν σε σωτηρίας, πύλην Παρθέने γινώσκομεν.

Ὡδὴ γ', τοῦ Μηναίου τῆς 14-02

Ἦχος δ'

Οὐκ ἐν σοφίᾳ

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Νενευρωμένος, τοῦ Σταυροῦ τῇ δυνάμει κατήργησας, τῶν δαιμόνων τὰς ὁρμάς, καὶ μεθοδείας διέλυσας, ἀσκήσει τρεπόμενος, τὴν τούτων ἔφοδον.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὴν τῶν Ἀγγέλων, ἐπὶ γῆς πολιτείαν μιμούμενος, τὸ καθαρὸν ἐν προσευχαῖς, ἐν ἀγρυπνίαις τὸ εὖτονον, προθύμως διήνυσας, Πάτερ Αὐξέντιε.

Δόξα...

Ἰὸν θανάτου, ταῖς ψυχαῖς προξενούσαν Αὐξέντιε, ἐπιγνοὺς τὴν ἡδονήν, δι' ἐγκρατείας ἐνέκρωσας, αὐτῆς τὰ κινήματα, θεόφρον Ὅσιε.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Ὁ διαπλάσας, κατ' ἀρχάς ἐκ χοῶς με τὸν ἄνθρωπον, πλαστοურγεῖται δι' ἐμέ, ἐν τῇ γαστρὶ σου Πανάμωμε, τὴν πάλαι κατάπτωσιν, ἐπανορθούμενος.

Ὡδὴ γ', τοῦ Μηναίου
Ὁ Εἶρμος . Ἦχος δ'

Οὐκ ἐν σοφίᾳ, καὶ δυνάμει καὶ πλούτῳ
καυχώμεθα, ἀλλ' ἐν σοὶ τῇ τοῦ Πατρός,
ἐνυποστάτῳ σοφίᾳ Χριστέ· οὐ γὰρ ἔστιν Ἅγιος,
πλήν σου φιλόανθρωπε.

ἑχτος

^Γ ^Μ ^Π
⁶ ^λ ^π
⁹
^Β
⁶ ^λ ^π
⁹
^Π
⁶ ^λ ^π
⁹
^Β
⁶ ^λ ^π
⁹
^Γ
⁶ ^λ

ΟΥΚ ΕΝ ΣΟΦΙΑ ΚΑΙ ΔΥΝΑΜΕΙ ΚΑΙ ΠΛΟΥ
 ΤΩ ΚΑΥΧΩΜΕΘΑ ⁶ ^λ ΑΛΛ' ΕΝ ΣΟΙΤΗΤΟΥ ΠΑΤΡΟΣ ⁶ ^λ
 ΕΝΥΠΟΣΤΑΤΩ ΣΟΦΙΑ ΧΡΙΣΤΕ ^π ⁹ ΟΥ ΓΑΡ Ε
 ΣΤΙΝ ΑΓΙΟΣ ΠΛΗΗΝ ΣΟΥ ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΕ Ε
 Ε

Κάθισμα
Ἦχος α'
Τὸν τάφον σου

Εἰς ὅρος ἀνελθὼν, θεωρίας Παμμάκαρ, καὶ πράξεως σαφῶς, ἀστραπαῖς τῶν θαυμάτων, ὡς ἥλιος ἔλαμψας, καταυγάζων τὰ πέρατα· ὅθεν σήμερον, τὴν παναγίαν σου μνήμην, ἐορτάζομεν, ὕμνολογοῦντές σε πίστει, καὶ πόθῳ γεραίρομεν.

Δόξα... Ἦχος πλ. δ'
Τὴν Σοφίαν

Ἀνελθὼν ἐν τῷ ὅρει τῶν ἀρετῶν, βραχυτάτῳ κελλίῳ μάκαρ σαυτόν, συγκλείσας στενούμενος, ἐπὶ γῆς δι' ἀσκήσεως, καὶ πρὸς πλάτος θεῖον, πανσόφως πτερούμενος, λογισμῷ τελείῳ ἀνῆλθες μακάριε· ὅθεν τοὺς εἰς βάθη πειρασμῶν ἐκπεσόντας, ἀνείλκυσας Ὅσιε, ἐνεργῶν τὰ τεράστια, θεοφόρε Αὐξέντιε· πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Καὶ νῦν... Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον

Τὸν Ἀμνὸν καὶ Ποιμένα καὶ Λυτρωτὴν, ἡ Ἀμνὰς θεωροῦσα ἐν τῷ Σταυρῷ, ὠλόλυξε δακρύουσα, καὶ πικρῶς ἐκβοῶσα, ὁ μὲν κόσμος

ἀγάλλεται δεχόμενος τὴν λύτρωσιν, τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, ὁρώσης σου τὴν σταύρωσιν, ἣν περ ὑπομένεις διὰ σπλάγχνα ἐλέους, Μακρόθυμε Κύριε, τοῦ ἐλέους ἡ ἄβυσσος, καὶ πηγὴ ἀγαθότητος, σπλαγχνίσθητι καὶ δώρησαι οὖν, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν τοῖς δούλοις σου, τοῖς ἀνυμνοῦσί σου πίστει, τὰ θεῖα παθήματα.

Ὡδὴ στ', τοῦ Μηναίου

Ἦχος δ' . Ὁ Εἰρμὸς

Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ Δαιμόνων λύθρου κεκαθαρμένη, τῷ δι' οἶκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς σου ῥεύσαντι αἵματι».

Ἦχος Ἰστος 6λ

Π Θ υ σω ω σοι με τα φω νης αι νε

σε ως Κυ ρι ε 6λ η Εκ κλη σι α βο α σοι π9

Β εκ δαι μο νων λυ υ θρου κε κα θαρ με νη 6λ

Π τω δι οι κτον π9 εκ της πλευ ρας σου ρευ σαν τι

αι μα τι ι 1 1 6λ

Κοντάκιον
Ἦχος πλ.β'
Τὴν ἐν πρεσβείαις

Κατατρυφήσας θεόφρον τῆς ἐγκρατείας, καὶ τὰς ὀρέξεις τῆς σαρκὸς χαλινώσας, ὥφθης τῇ πίστει σου αὐξανόμενος, καὶ ὡς φυτὸν ἐν μέσῳ τοῦ Παραδείσου ἐξήνθησας, Αὐξεντιε Πάτερ ιερώτατε.

Ὁ Οἶκος

Τὶς τοὺς ἀγῶνάς σου νῦν ἐπαξίως ἐξείπη, ἢ τοὺς πόνους σου Πάτερ, οὓς ὑπέστης ἐν γῇ, διὰ τὴν θείαν ἀπόλαυσιν; ἀπὸ βρέφους γὰρ νόμοις Κυρίου ἀκολουθήσας, καὶ προστάγμασι τούτου ὑπηρετήσας, νέος ἡμῖν ἀνεδείχθης Ἰὼβ τοῖς παλαίσμασι, τοῦ κόσμου πάροικος ὥφθης, καὶ τῆς γῆς ἀπάσης ἀλλότριος, νηστείαν πίστει ἐξήσκησας, ἀγρυπνίαν, ἀγνείαν ἠγάπησας, Αὐξέντιε Πάτερ ιερώτατε.

Συναξάριον

Τῇ ΙΔ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Αὐξεντίου τοῦ ἐν τῷ Βουνῷ.

Στίχοι

Ὁ Βουνός, ὡς Κάρμηλος, ἦν Αὐξεντίῳ,
Φανέντι τᾶλλα πλὴν τελευτῆς Ἡλίας.

Λεῖψε βίον δεκάτη Αὐξέντιος ἡδέ τετάρτη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μάρωνος.

Στίχοι

Φύσει μαρανθεὶς σαρκίου, θάλλει Μάρων,
Μετεμφυτευθεὶς τῆς Ἑδὲμ τῷ χωρίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀβραάμ.

Στίχοι

Πράξεις τὸ ταῦτὸν εὔρε κλήσεως πλέον,
Πρὸς τὸν σύνοικον Ἀβραάμ Ἀβραάμης.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ἡ', τοῦ μηναίου

Ἦχος δ'.

Ὁ Εἰρμός

Στίχ. **Λ**ινοῦμεν, εὐλογοῦμεν, καὶ
προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον,

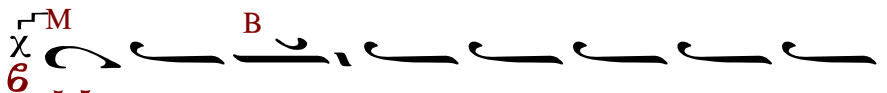
Λυτρωτὰ τοῦ παντὸς Παντοδύναμε, τοὺς ἐν
μέσῳ φλογὸς εὐσεβήσαντας, συγκαταβάς
ἐδρόσισας, καὶ ἐδίδαξας μέλπειν· Πάντα τὰ
ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ἦχος Γτος ^χ_{6λ} Ἀι νου μεν ευ λο γου μεν και
 προσκυ νου ου μεν τον Κυ ριον ⁶_λ
^χ_{6λ} Ἀυ τρω τα του παν τος παν το δυ να με
 ε τους εν με σω φλο γος ευ σε βη σαν τας ⁶_λ
 συ γκα τα βας ε δρο σι σας ^Δ και ε δι ι
 दा ξας με ελ πειν ⁶_λ παν τα τα ερ γα ^π₉ ευ λο
 γει τε υ μν ει ει τε τον Κυ ρι ο ο ο ον ⁶_λ

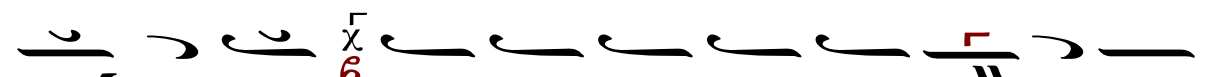
Τὴν Θεοτόκον καὶ Μητέρα τοῦ Φωτὸς...

Τιμιωτέρα τετάρτου ἤχου.

Τιμιωτέρα Ἦχος ᾠδῆς

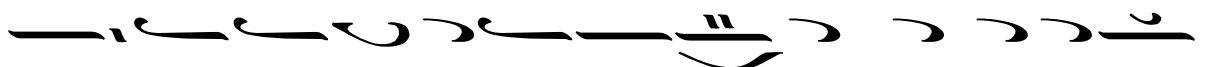
Στίχος α' ^{χ^Μ}₆ ^Β
⁶_λ **Μ**ε γα λυ νει η ψυ χη μου

τον Κυ ρι ον ⁶_λ και η γαλ λι α σε το

πνευ μα μου ^χ₆ ^Γ
ε πι τω Θε ω ω τω σω

τη ριμου ⁶_λ ^Β

⁶_λ **Τ**ην Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ ⁶_λ ⁺ και

εν δο ζο τε ραν α συ γκρι τως των Σε ρα φιμ

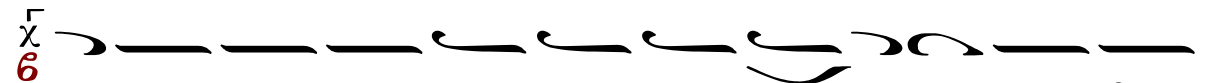
⁶_λ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου

σαν ⁶_λ την ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ νο

μεν ⁶_λ

Στίχος β' ^{χ^Β}₆ ^Β
⁶_λ **Ο** τι ε πε βλε ψεν ε πι την

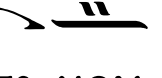
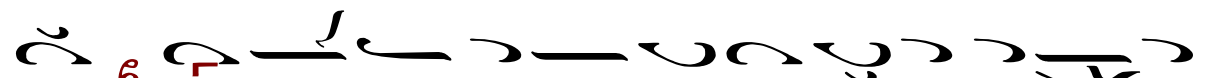
τα πει νω σιν της δου λης αυ του ⁶λ ι δου
γαρ α πο του νυν ⁶λ μα κα ρι ου σι με πα
σαι αι γενε αι ⁶λ
B
⁶λ Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ ⁶λ και
εν δο ζο τε ραν α συ γκρι τως των Σε ρα φιμ
⁶λ την α δι α φθo ρως Θε ον Λο γον τε κου
σαν ⁶λ την ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ νο
μεν ⁶λ
Σπίχος γ' ⁶λ O τι ε ποι η σε μοι με γα
λει α ο δυ να τος ⁶λ και α γι ον το
ο νο μα αυ του ⁶λ και το ε λε ος αυ του

εις γε νε αν και γε νε αν τοις φο βου

με νοις αυ τον
B

την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και

εν δο ζο τε ραν α συ γκρι τως των Σε ρα φιμ

την α δι α φ θο ρως Θε ον Λο γον τε κου

σαν την ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ νο

μεν

Στίχος δ'
Ε ποι η σε κρα τος εν βρα χι

ο νι αυ του δι ε σκορ πι σεν υ πε

ρη φα νους δι α νοι ακα ρ δι ας αυ των
B

την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και

εν δο ζο τεραν α συγκριτως των Σεραφιμ

⁶λ την α δι α φθορως Θεον Λογον τεκου

σαν ⁶λ την ον τως Θεο τοκον σεμεγαλυνο

μεν ⁶λ

Στίχος ε' ^χ⁶λ Κα θει λε δυ ναστας α πο θρο

νων και υψωσε ταπεινους ⁶λ πεινων τας ^χ⁶λ ε

νε πλησεν α γα θων ^Δκαι πλουτου ουντας ε

ζα ^Μπεστειλε κενους ⁶λ

⁶λ ^Την Τι μι ω τεραν των Χερουβιμ ^Δκαι

+ εν δο ζο τεραν α συγκριτως των Σε ρα

^Πφιμ ^Δ την α δι α φθορως Θεον Λογον τε

κουσαν^π την ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ
 νο μεν⁶
 Σπύχος στ' ^χ ⁶ ^λ ^Δ ν τε λα βε το Ισ ρα ηλ παι
 δος αυ του μνη σθη ναι ε λε ους⁶ ^λ κα θως
 ε λα λη σε προς τους πα τε ρας η μων
⁶ ^λ τω Α βρα αμ ^Δ ^λ και τω σπερ μα τι αυ του ε
 ως αι ω νος⁶ ^λ
⁶ ^λ ^Μ ^Δ την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ ^Δ ^λ
 και εν δο ζο τε ραν α συγ κρι τως των
 Σε ρα φιμ ^Δ ^Π ^λ την α δι α φθο ρως Θε ον
 Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο το κον

σε μεγαλυνομεν

6
λ

Εἶτα ψάλλεται ἡ θ' ὠδή τοῦ Μηναίου

Ἦχος δ' .

Ὁ Εἰρμός

Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους, ἐξ ἀλαξεύτου
σου Παρθένε, ἀκρογωνιαίος ἐτμήθη, Χριστὸς
συνάψας, τὰς διεστώσας φύσεις· διὸ
ἐπαγαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Ἦχος Γ'τος

Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους ἐξ ἀ
λαξεύτου σου Παρθένε ἀκρογωνιαί
ος ἐτμήθη Χριστός συναψάσας
διεστώσας φύσεις διὸ ἐπαγαλλο
μενοί σε εὐθεοτοκε μεγαλυνομεν

Ἦχος^Γ τος Βου

^χ₆^λ **Δ** ζι ον ε στιν ως α λη θως **Δ** μα κα
 ρι ζειν σε την Θε ο το κον ⁶_λ την α ει μα
 κα ρι στον και πα να μω μη τον **Δ** και μη
 τε ρα του Θε ου η μων ⁶_λ την τι μι ω
 τε ραν των Χερου βιμ **Δ** και εν δο ζο τε ραν α
 συγ κρι τως των Σε ρα φιμ ⁶_λ την α δι α φθ ο
 ρως Θε ο ον Λο ο γον τε κου σαν ³₆^λ την ον τως
 Θε ο το κον σε ε μεγα λυ νο μεε ε ⁷₆^λ εν ⁶_λ

Ἐξαποστειλάρια
Τῇ Τετάρτῃ καὶ Παρασκευῇ:
Ἦχος β΄

Σταυρός, ὁ φύλαξ πάσης τῆς οἰκουμένης.
Σταυρός, ἡ ὠραιότης τῆς Ἐκκλησίας, Σταυρός,
Βασιλέων τὸ κραταίωμα, Σταυρός, πιστῶν τὸ
στήριγμα, Σταυρός, Ἀγγέλων ἡ δόξα, καὶ τῶν
δαιμόνων τὸ τραῦμα.

Ἐξαποστειλάριον
Ἦχος β΄. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε

Ἀὕξῃσει τῶν ἀγώνων σου, ἐπηύξησας τὰ
τάλαντα, ἃ ἐπιστεύθης καὶ ταῦτα, τῷ σῷ
προσῆξας Δεσπότη, καὶ τὸ Εὖ δοῦλε ἤκουσας,
καὶ τὰ τούτου ἀκόλουθα, πρὸς ὃν αἰεὶ
μνημόνευε, τῶν σὲ τιμώντων ἐκ πόθου, Αὐξέντιε
θεοφόρε.

Θεοτοκίον
Ἦχος β΄. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε

Καὶ σχετικῶς ἀσπάζομαι, καὶ πόθῳ τὴν
προσκύνησιν, προσνέμω πίστει καὶ πόθῳ, τῇ
παναχράντῳ καὶ θείᾳ, εἰκόνι σου Πανάμωμε,
ἀφ' ἧς ψυχῶν ἐκβλύζουσι, καὶ τῶν σωμάτων
Δέσποινα, ἰάματα τοῖς ὑμνοῦσι, σὲ Θεοτόκον
κυρίως.

ΑΙΝΟΙ

ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΗ' (148)

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις.

Αἰνεῖτε αὐτόν, πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ.

Αἰνεῖτε αὐτόν, ἥλιος καὶ σελήνη, αἰνεῖτε αὐτόν, πάντα τὰ ἄστρα καὶ τὸ φῶς.

Αἰνεῖτε αὐτόν, οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν, καὶ τὸ ὕδωρ τὸ ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν.

Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι αὐτὸς εἶπε, καὶ ἐγενήθησαν, αὐτὸς ἐνετείλατο, καὶ ἐκτίσθησαν.

Εστησεν αὐτὰ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος, πρόσταγμα ἔθετο, καὶ οὐ παρελεύσεται.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῆς γῆς, δράκοντες καὶ πᾶσαι ἄβυσσοι.

Πῦρ, χάλαζα, χιών, κρύσταλλος, πνεῦμα καταιγίδος, τὰ ποιοῦντα τὸν λόγον αὐτοῦ.

Τὰ ὄρη καὶ πάντες οἱ βουνοί, ξύλα καρποφόρα, καὶ πᾶσαι κέδροι.

Τὰ θηρία καὶ πάντα τὰ κτήνη, ἔρπετὰ καὶ πετεινὰ πτερωτά.

Βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ πάντες λαοί, ἄρχοντες καὶ πάντες κριταὶ τῆς γῆς.

Νεανίσκοι καὶ παρθένοι, πρεσβύτεροι μετὰ νεωτέρων, αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι ὑψώθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ μόνου.

Ἡ ἐξομολόγησις αὐτοῦ ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ, καὶ ὑψώσει κέρας λαοῦ αὐτοῦ.

Ὑμνος πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, λαῶ ἐγγίζοντι αὐτῷ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΘ' (149)

Ἀσατε τῷ Κυρίῳ ᾄσμα καινόν, ἡ αἵνεσις αὐτοῦ ἐν ἐκκλησίᾳ Ὁσίων.

Εὐφρανθήτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τῷ ποιήσαντι αὐτόν, καὶ υἱοὶ Σιών ἀγαλλιᾶσθωσαν ἐπὶ τῷ βασιλεῖ αὐτῶν.

Ἀινεσάτωσαν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν χορῷ, ἐν τυμπάνῳ καὶ ψαλτηρίῳ ψαλάτωσαν αὐτῷ.

Ὅτι εὐδοκεῖ Κύριος ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ, καὶ ὑψώσει πρᾶεῖς ἐν σωτηρίᾳ.

Καυχῆσονται ὅσιοι ἐν δόξῃ, καὶ ἀγαλλιᾶσονται ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν.

Ἀὶ ὑψώσεις τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν, καὶ ῥομφαῖαι δίστομοι ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν.

Τοῦ ποιῆσαι ἐκδίκησιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν,

ἐλεγμοὺς ἐν τοῖς λαοῖς.

Τοῦ δῆσαι τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν ἐν πέδαις, καὶ τοὺς ἐνδόξους αὐτῶν ἐν χειροπέδαις σιδηραῖς.

Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρίμα ἔγγραπτον, δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΝ' (150)

Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ .

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλλαλαγμοῦ, Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν...

Ὁ προεστώς:

Σοὶ δόξα πρέπει, Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Ἀναγνώστης χῦμα τό:

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Υμνοῦμεν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε Βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ θεοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρός, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρός, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ μόνος Ἅγιος, σὺ εἶ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἀμήν.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα. Κύριε, ἐλέησόν με, ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἥμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον, δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς. ἐν τῷ φωτί σου ὁψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ διάκονος:

Πληρώσωμεν τὴν ἐωθινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Κύριε ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ Σῇ χάριτι.

Κύριε ἐλέησον.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ Κυρίου, αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Ἀγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Coὶ Κύριε.

Ότι Θεός ἐλέους, οἰκτιρῶν, καὶ
φιλανθρωπίας ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπωμεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Ὑῖῳ καὶ τῷ
Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων.

Ό χορός: **Λ**μήν.

Ό Ἱερεύς: **Ε**ἰρήνη πᾶσι.

Ό χορός: **Κ**αὶ τῷ πνεύματί σου.

ό διάκονος: **Τ**ὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ
κλίνωμεν.

Ό χορός: **Co**ί, Κύριε.

Ό Ἱερεύς: **Τ**ὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας.....

Ό Ἱερεύς: **C**ὸν γὰρ ἐστὶ τὸ ἐλεεῖν καὶ
σώζειν ἡμᾶς, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Ὑῖῳ καὶ τῷ
Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων.

Ό χορός: **Λ**μήν.

*Καὶ ἀρχόμεθα ψάλλειν
τὰ Ἀπόσπινχα τῶν Αἰνῶν.
Σταυρώσιμα.*

Καὶ ἀρχόμεθα ψάλλειν τὰ
Ἀπόστιχα τῶν Αἰνῶν.
Σταυρώσιμα

Τοῦ Μωσέως ἡ ῥάβδος, τὸν τίμιον Σταυρόν
σου, προετύπου Σωτὴρ ἡμῶν· ἐν αὐτῷ γὰρ
σώζεις, ὡς ἐκ βυθοῦ θαλάσσης, τὸν λαόν σου
Φιλάνθρωπε.

Ν
Α Του Μω σε ε ως η ρα βδος τον τυ πον
του Σταυ ρου σου προ ε τυ που Σω τη ηρ η
μων Α εν αυ τω γαρ σω ζεις ως εκ βυ θου θα
λασσης τον λα ο ον σου Φι λα αν θρωω πε Α

Στιχ. α'. Ἐνεπλήσθημεν τὸ πρωῒ τοῦ ἐλέους
σου, Κύριε, καὶ ἠγαλλιασάμεθα καὶ
ἠυφράνθημεν ἐν πάσαις ταῖς ἡμέραις ἡμῶν.
Εὐφρανθείημεν, ἀνθ' ὧν ἡμερῶν ἐταπείνωσας
ἡμᾶς, ἐτῶν, ὧν εἶδομεν κακά, καὶ ἴδε ἐπὶ τοὺς
δούλους σου καὶ ἐπὶ τὰ ἔργα σου, καὶ ὁδήγησον
τοὺς υἱοὺς αὐτῶν.

Ἦχος πλ. δ', Ὁ ἐν Ἐδέμ Παράδεισος

Ὁ ἐν Ἐδὲμ Παράδεισος ποτέ, τὸ ξύλον τῆς γνώσεως, ἀνεβλάστησεν ἐν μέσῳ τῶν φυτῶν, ἡ Ἐκκλησία σου Χριστέ, τὸν Σταυρόν σου ἐξήνθησε, τὸν πηγάσαντα τῷ κόσμῳ τὴν ζωὴν, ἀλλὰ τὸ μὲν ἐθανάτωσε, βρώσει φαγόντα τὸν Ἀδάμ, τὸ δὲ ἐζωοποίησε, πίστει σωθέντα τὸν Ληστήν, οὗ τῆς ἀφέσεως, κοινωνοὺς ἡμᾶς ἀνάδειξον, Χριστέ ὁ Θεός, ὁ τῷ πάθει σου λύσας, τὴν καθ' ἡμῶν μανίαν τοῦ ἐχθροῦ, καὶ ἀξίωσον ἡμᾶς, τῆς βασιλείας σου Κύριε.

^Ν
 εν Ε δεμ Πα ρα δει σος πο τε το
 ξυ λον της γνω σε ως ⁶α νε βλα στη σεν εν
 με σω των φυ των ^γη Εκ κλη σι α σου
 Χρι στε τον Σταυ ρον σου ε ζην θη σε ⁶τον πη
 γα σαν τα τω κο σμω την ζω ην ^γαλ λα το
 με εν ε θα να τω σε βρω ω σει φα γον τα

τον Α δαμ^Δτο δε ε ζω ο ποι η σε πι ι
 στει σω θεν τα τον Λη στην^ν ου της α φε σε
 ως κοι νω νους^Δ η μας α να δει ζον Χρι στε ο
 Θε ος^Δ ο τω πα θει ει σου λυ υ υ σας^ν την
 καθ η μων μα νι αν του εχ θρου^Δ και α ζι
 ω σον η μας της ου ρα νι ου Βα σι λει α ας
 σου^ν

Στιχ. β'. Καὶ ἔστω ἡ λαμπρότης Κυρίου τοῦ
 Θεοῦ ἡμῶν ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν
 ἡμῶν κατεύθυνον ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὸ ἔργον τῶν
 χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον.

Μαρτυρικόν:
Τί ὑμᾶς καλέσωμεν

Τί ὑμᾶς καλέσωμεν Ἅγιοι; Χερουβίμ; ὅτι
 ὑμῖν ἐπανεπαύσατο Χριστός, Σεραφείμ; ὅτι
 ἀπαύστως ἐδοξάσατε αὐτόν, Ἀγγέλους; τὸ γὰρ

σῶμα ἀπεστράφητε, Δυνάμεις; ἐνεργεῖτε ἐν τοῖς
θαύμασι. Πολλὰ ὑμῶν τὰ ὀνόματα καὶ μείζονα
τὰ χαρίσματα. Πρεσβεύσατε, τοῦ σωθῆναι τὰς
ψυχὰς ἡμῶν.

Μαρτυρικὸν ἄλυσμα τῆς ἐκκλησίας
 αὐτῆς τοῦ κυρίου καὶ σωμὲν

α γι ο ι ^γ Χε ρου βι μ ο τι + υ μιν ε

πα νε παυ σα το Χρι στος Σε ρα φειμ ο

— — ˘ ˝ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘
 τι α πα αυ στως ε δο ζα σα τε αυ τον ρ

Αγ γε ε ε λους το γαρ σω μα α α πε στρα

φη τε Δυ να α α μεις ε νερ γει ει

τε ε εν τοις θ αυ μα σι

ο νο μα τα και μει ζο να τα χα ρι σμα

τα ⁶πρε σβευ σα α τε του σω θη ναι τας ψυ

^N

^M
χα ας η η μων

^ν
α

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν... Σταυροθεοτοκίον,

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος! ὦ μυστηρίου
φρικτοῦ! ὁ τῇ φύσει ἀθάνατος, πῶς ἐν ξύλῳ
κρέμαται; πῶς θανάτου νῦν γεύεται; πῶς
κατακρίνεται ὁ ἀνεύθυνος; Κρυψὸν τὸ φῶς σου,
καὶ φρίξον ἥλιε, βλέπων τὸ τόλμημα, ἡ
Παρθένος ἔλεγεν ἐν στεναγμοῖς βλέπουσα
σταυρούμενον, Χριστὸν ὃν ἔτεκε.

Ὁ Ἱερεύς: Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ, καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου Ὑψιστε, τοῦ ἀναγγέλλειν τὸ πρῶτ' τὸ ἔλεός σου, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα.

Ἀναγνώστης: Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς (ἐκ γ')

Δόξα... Καὶ νῦν ...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν,

Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.

Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, **Κύριε,** ἐλέησον, **Κύριε,** ἐλέησον.

Δόξα... Καὶ νῦν ...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ἱερεύς: Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία...

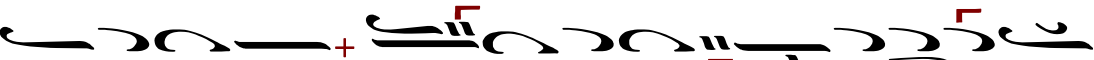
Ἀπολυτίκιον

Τοῦ Ὁσίου Ἠχὸς α' ^κ_π +
της ε ρη μου πο λιτης

και εν σω μα τι Αγ γε λος και θαυ μα τουρ
 +
γος α νεδειχ θης θε ο φο ρε Πα τηρ η μων
 +
Αυ ξεν τι ε ^π₉ νη στει α α γρυ πνι α προ σευ

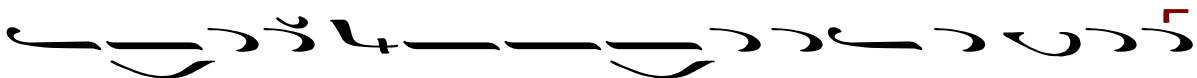
χη ου ρα νι α χα ρι σμα τα λα βων ^π₉ θε ρα

πευ εις τους νο σου ουν τας και τας ψυ χας των
 ^π₉ δο ζα τω δε
πι στει προσ τρε χον των σοι ^π₉ δο ζα τω σε ε στε

δω κο τι σοι ι σχυν δο ζα τω σε ε στε
 +
φα νω σαν τι δο ζα τω ε νερ γουν τι
 + ^π₉
δι α σου πα σιν ι ι α α μα α τα ^π₉

Δόξα... Καὶ νῦν ...

Θεοτοκίον εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου.
 αχραν τε

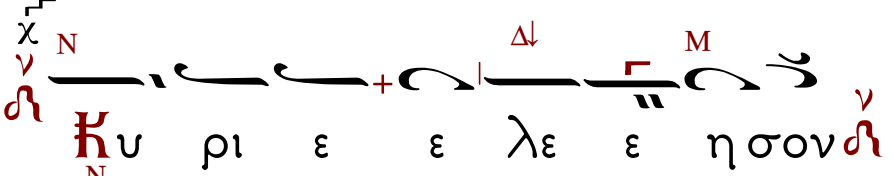
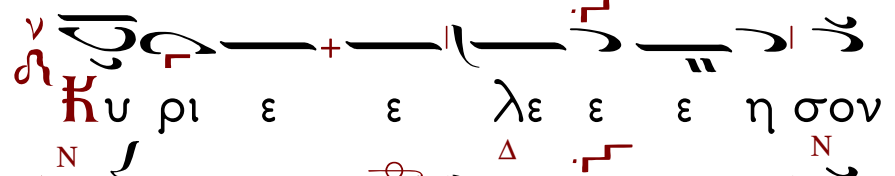
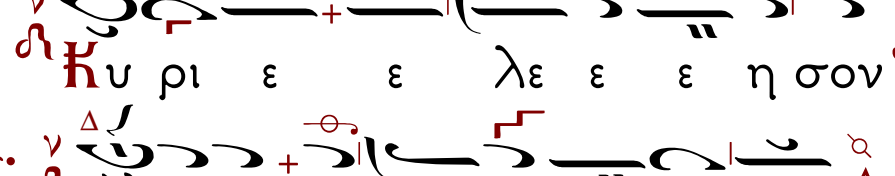
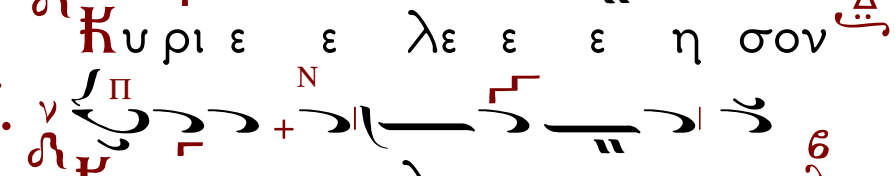
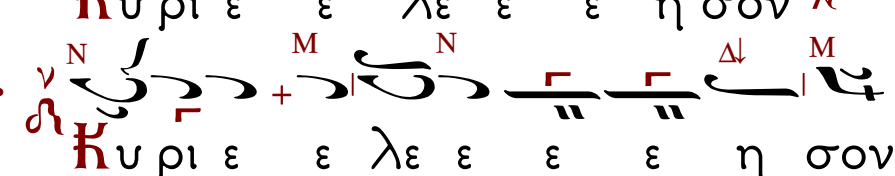

Θε ο το ο κε η εν ου ρα νοις ευ λο

γη με ε νη και ε πι γης δο ξο λο γου με ε ε

νη χαι ρε Νυμ φη α νυμ φευ τε ε ε

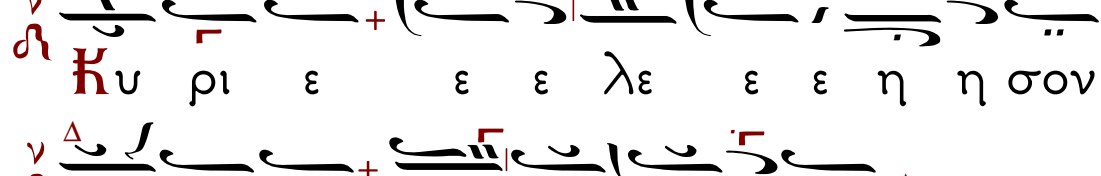
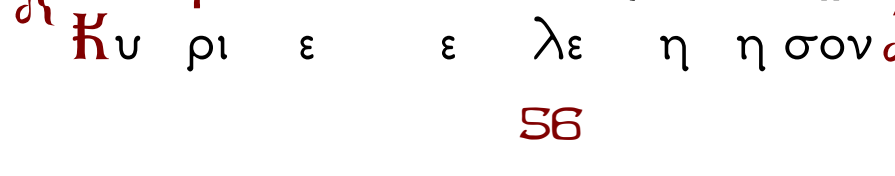
Εἰς τὴν Θεῖαν Λειτουργίαν

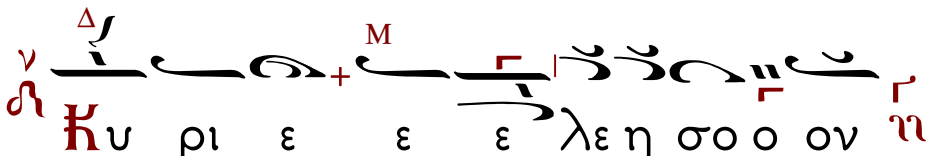
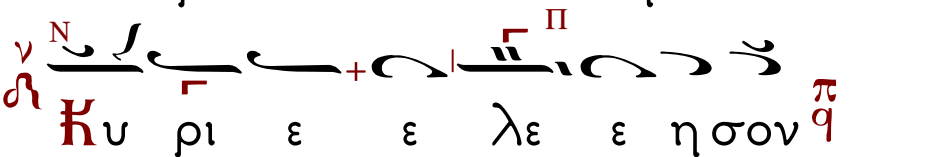
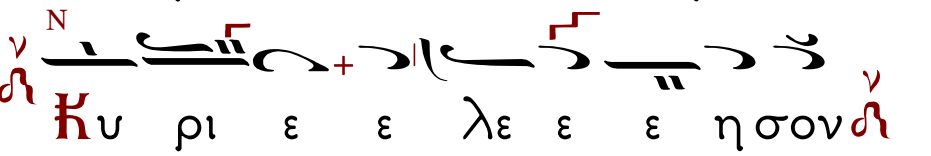
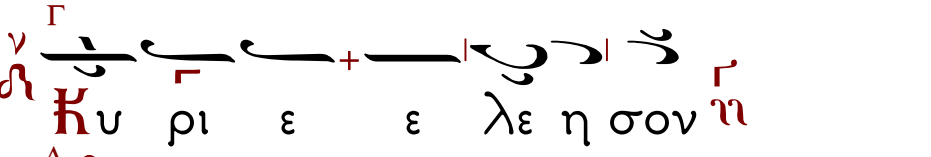
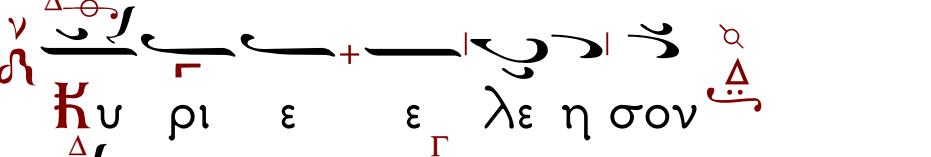
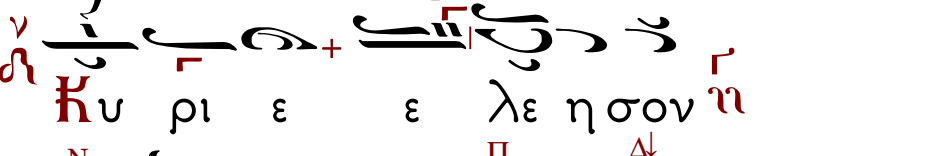
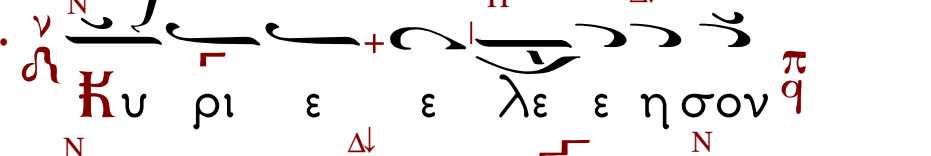
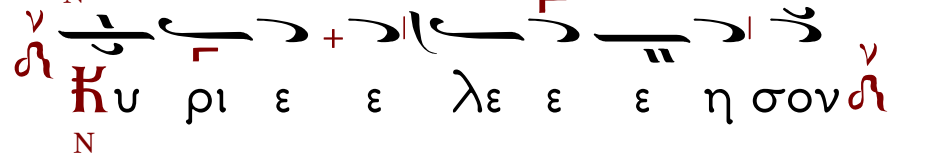
ΚΥΡΙΕ ΕΛΕΗΣΟΝ

Ἦχος λ̣π̣δ̣ Νῆ

1.
Κυ ρι ε ε λε ε η σον
2.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
3.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
4.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
5.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
6.
Κυ ρι ε ε λε ε ε ε η σον

ΕΤΕΡΑ

1.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η η σον
2.
Κυ ρι ε ε ε λε ε ε η η σον
3.
Κυ ρι ε ε λε η η σον

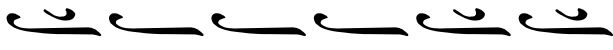
4.
 Κυ ρι ε ε ε λε η σο ο ο ν
5.
 Κυ ρι ε ε λε ε η σον
6.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
7.
 Κυ ρι ε ε λε η σον
8.
 Κυ ρι ε ε λε η σον
9.
 Κυ ρι ε ε λε η σον
10.
 Κυ ρι ε ε λε ε η σον
11.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
12.
 Cοι Κυ ρι ε

Ἀντίφωνο Α΄

Ἦχος Δι

 Δ μη ην

Στίχ. α΄ **Δ** γα θον το ε ζο μο λο

 γει σθαι τω Κυ ρι ω και ψαλλειν τω ο

 νο μα τι σου Υ ψιστε

 Ταις πρεσβειαις της Θε ο τοκου Σω

  6
τερ σωσνημας

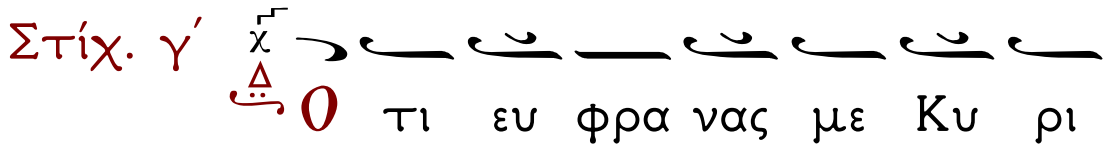
Στίχ. β΄ **Τ**ου α ναγ γε λειν τω πρω ι

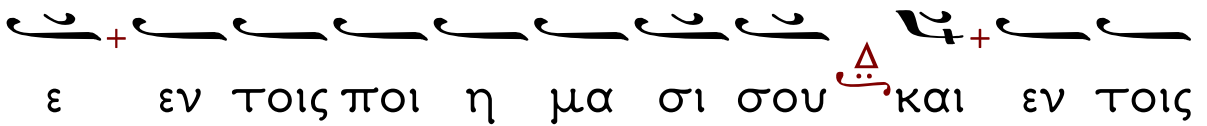
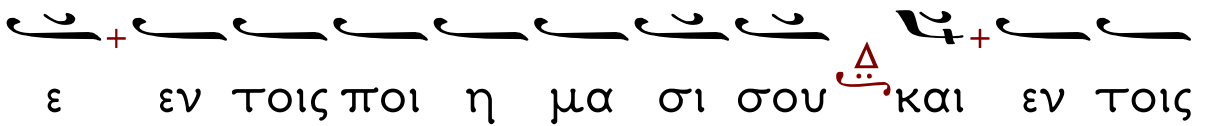
 το ε λε ος σου και την α λη θει αν

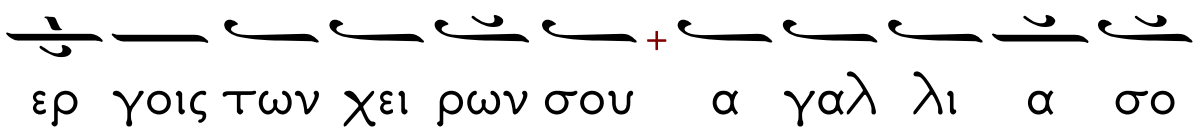
 σου κα τα νυκτα

 Ταις πρεσβειαις της Θε ο τοκου Σω

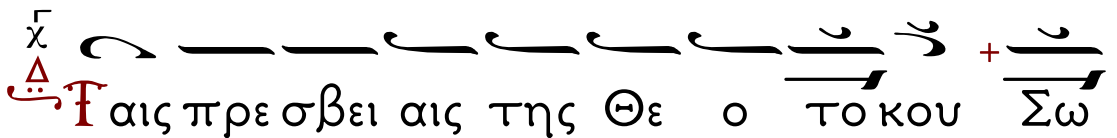
τερ σωσον ημας

Στίχ. γ' 0 τι ευφρανας με Κυρι

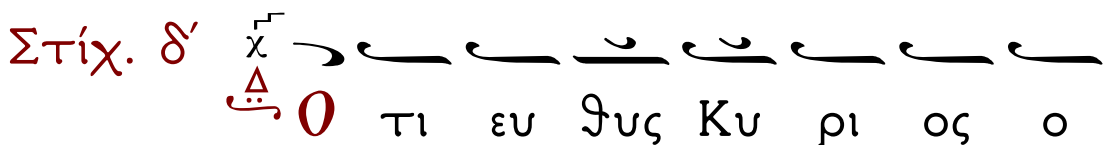
 ε εν τοις ποιημασι σου και εν τοις

 εργοις των χειρων σου αγαλλιασο

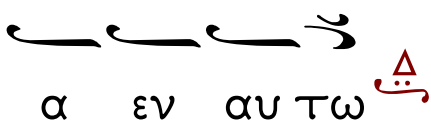
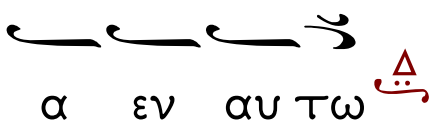
μαι

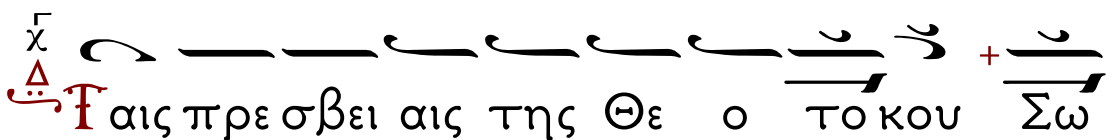
 1 αις πρεσβειαις της Θεοτοκου Σω

τερ σωσον ημας

Στίχ. δ' 0 τι ευθυς Κυριος ο

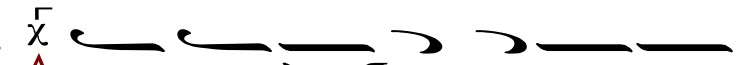
 Θεος ημων και ουκ εστιν αδι

 α εν αυτω

 1 αις πρεσβειαις της Θεοτοκου Σω

τερ σωσον η μας

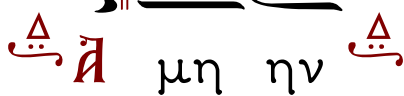
Δόξα Πατρί...**Κ**αὶ νῦν...

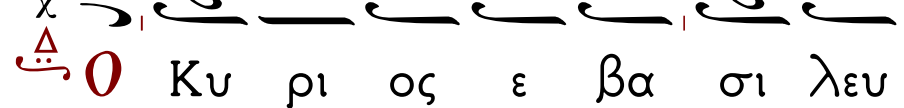
Το τελευταίον.
 ταις πρεσβειαις της Θεο

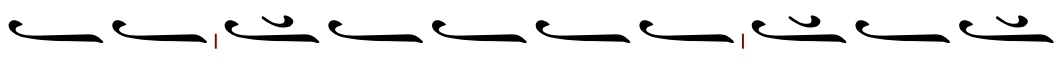
 το οκου Σωτερ σωσον η μα ας

Ἀντίφωνο Β΄

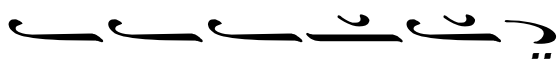
Ἦχος Δι

 μη ην

Στίχ. α'
 Κυ ρι ος ε βα σι λευ

 σεν ευ πρε πει αν ε νε δυ σα το ε

 νε δυ σα το Κυ ρι ος δυ να μιν και

 πε ρι ε ζω σα το

 Πρεσβειαις των α γιων σου σωσον η

μας Κυρι ε

Στίχ. β' **Κ**αι γαρ ε στε ρε ω σε την

οι ου με νην η τις ου σα λευ θη σε

ται

Πρεσβειαις των αγιων σου σωσον η

μας Κυρι ε

[illegible]

 ρι σμοι της θα λασ σης θαυμα στος εν υ

ψη λoις o Κυ ρι oς

Πρεσβειαις των αγιων σου σωσον η

μας Κυρι ε

Στίχ. δ' ^χ₆ ^Γ ^Δ
Τα μαρ τυ ρι α σου ε πι

στω θη σαν σφο δρα ^Δ τω οι κω σου πρε πει

α γι α σμα Κυ ρι ε εις μα κρο τη

τα η με ρων ^Δ

^Δ ^Β
^Δ Πρε σβει αις των α γι ων σου ^Δ σω σον η

μας Κυ ρι ε ⁶

^χ_Δ
^Δ Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι

ω Πνευ μα τι ^Δ

^Δ
^Δ Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι αι ω νων Α μην ^Δ

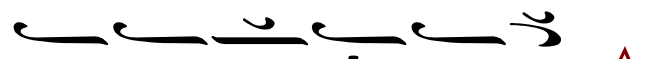
^Μ
^Δ Ο μο νο γε νης + Υι ος και Λο γος

του Θε ου α θανατος υ πα α α αρχων
 και κα τα δε ζα με νος δι α την η
με τε ραν σω τη ρι ι αν σαρ κω θη
ναι εκ της Α γι ας Θε ο το κου και α
ει παρ θε νου Μα ρι ας α τρε επτως ε
αν θρωπη σας σταυρω θεις τε Χρι στε ο Θε
ος θα να ατωω θα να τον πα τη σας ει
εις ων της Α γι ας Τρι α δος συν δο ζα
ζο ο με νος τω Πα τρι και τω Α γι ω Πνευ
μα τι σω σον η μα α ας

Ἀντίφωνο Γ'

Ἀντίφωνο Γ'
Ἦχος Δι

Στιχ. α' Γ
 Δευ τε α γαλ λι α σω με θα

τω Κυ ρι ω α λα λα ζω μεν τω Θε ω

τω Σω τη ρι η μων
 Γ
 Γω σον η μα ας Υι ε Θε ου Δ

εν Α γι οis θαυ μα στος ψαλ λον τας Σοι

αλ λη λου ι α

Στιχ. β' Γ
 Προ φθα σω μεν το προ σω πον αυ

του εν ε ζο μο λο γη σει και εν ψαλ

μοις α λα λα ζω μεν αυ τω
 Γ
 Γω σον η μα ας Υι ε Θε ου Δ

εν Α γι οis θαυ μα στοs ψαλ λον τας Σοι

αλ λη λου ι α

Στιχ. δ' **Ο** τι Θε οs με γας Κυ ρι οs

και βα σι λευs με γας ε πι πα σαν την

γην

 Εω σον η μα αs Υι ε Θε ου ο εν

Α γι οis θαυ μα στοs ψαλ λον τας Σοι αλ λη

λου ι α α α α

Εἰσοδικό

Δευ τε προσκυ νη σω μεν και προσπε σω
μεν Χρι στω ὦ σον η μα ας Υι ε Θε ου
ο εν Α γι οις θ αυ μα στος ψ α λ λ ο ν τ ας
Σ ο ι α λ λ η λ ο υ ι α
Ἀπολυτίκιον

Κοντάκιον

Τῇ Τετάρτῃ ἔ Παρασκευῇ τοῦ Σταυροῦ

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστέ ὁ Θεός, εὐφρανὸν ἐν τῇ δυνάμει σου, τοὺς πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς, κατὰ τῶν πολεμίων, τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σήν, ὄπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

Κοντάκιον τοῦ Σταυροῦ.

Ἦχος Δι

Ὁ υ ψω θει εις ε εν τω Σταυ ρω εκουσι
ως τη ε πω νυ υ μω ω σου και νη πο λι τει
α τους οικ τιρ μους σου δω ρη σε Χρι στε ο
Θε ος ευ φρα νον εν τη δυ να μει σου
τους πι στους Βα σι λεις η μων νι κας χο ρη
γων αυ τοις κα τα των πο λε μι ων την συμ

μα χι αν ε χοι εν την σην ο πλον ει
ρη η νης α ητ τη τον τρο ο παι ο

ο ον

**ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ
ΠΑΡΑΚΕΥΗ ΛΔ' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ**

Προκείμενον. Ἦχος βαρύς

Ύψουτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν

Στίχ. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, ὀργιζέσθωσαν
λαοί.

Καθολικῆς Ἀ' Ἐπιστολῆς Ἰωάννου τὸ
Ἀνάγνωσμα **2:7-17**

Ἀδελφοί, οὐκ ἐντολὴν καινὴν γράφω ὑμῖν,
ἀλλ' ἐντολὴν παλαιάν, ἣν εἶχετε ἀπ' ἀρχῆς· ἡ
ἐντολὴ ἡ παλαιά ἐστίν ὁ λόγος ὃν ἠκούσατε ἀπ'
ἀρχῆς. Πά λιν ἐντολὴν καινὴν γράφω ὑμῖν, ὃ
ἐστίν ἀληθὲς ἐν αὐτῷ καὶ ἐν ὑμῖν, ὅτι ἡ σκοτία
παράγεται καὶ τὸ φῶς τὸ ἀληθινὸν ἤδη φαίνει.
Ὁ λέγων ἐν τῷ φωτὶ εἶναι, καὶ τὸν ἀδελφὸν
αὐτοῦ μισῶν, ἐν τῇ σκοτίᾳ ἐστὶν ἕως ἄρτι. Ὁ
ἀγαπῶν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ἐν τῷ φωτὶ μένει,
καὶ σκάνδαλον ἐν αὐτῷ οὐκ ἔστιν· ὁ δὲ μισῶν
τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ἐν τῇ σκοτίᾳ ἐστὶ καὶ ἐν τῇ
σκοτίᾳ περιπατεῖ, καὶ οὐκ οἶδε ποῦ ὑπάγει, ὅτι
ἡ σκοτία ἐτύφλωσε τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ.
Γράφω ὑμῖν, τεκνία, ὅτι ἀφένονται ὑμῖν αἱ
ἁμαρτίαι διὰ τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Γράφω ὑμῖν,
πατέρες, ὅτι ἐγνώκατε τὸν ἀπ' ἀρχῆς. Γράφω

Ὑμῖν, νεανίσκοι, ὅτι νενικήκατε τὸν πονηρόν. Ἐγραψα ὑμῖν, παιδιά, ὅτι ἐγνώκατε τὸν πατέρα. Ἐγραψα ὑμῖν, πατέρες, ὅτι ἐγνώκατε τὸν ἀπ' ἀρχῆς. Ἐγραψα ὑμῖν, νεανίσκοι, ὅτι ἰσχυροί ἐστε καὶ ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ ἐν ὑμῖν μένει καὶ νενικήκατε τὸν πονηρόν. Μὴ ἀγαπᾶτε τὸν κόσμον μηδὲ τὰ ἐν τῷ κόσμῳ. Ἐάν τις ἀγαπᾷ τὸν κόσμον, οὐκ ἔστιν ἡ ἀγάπη τοῦ Πατρὸς ἐν αὐτῷ· ὅτι πᾶν τὸ ἐν τῷ κόσμῳ, ἡ ἐπιθυμία τῆς σαρκὸς καὶ ἡ ἐπιθυμία τῶν ὀφθαλμῶν καὶ ἡ ἀλαζονεία τοῦ βίου, οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ Πατρὸς, ἀλλ' ἐκ τοῦ κόσμου ἐστί. Καὶ ὁ κόσμος παράγεται καὶ ἡ ἐπιθυμία αὐτοῦ· ὁ δὲ ποιῶν τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Ἀλληλούϊα. (γ') Ἦχος α'

Μνήσθητι τῆς συναγωγῆς σου, ἧς ἐκτήσω ἀπ' ἀρχῆς

Στίχ. Ὁ δὲ Θεὸς βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ αἰώνων, εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς.

Ἦχος λη Πά

Κυ ρι ε ε λε η σον

Κυ ρι ε ε ε λε η σον

Κυ ρι ε ε λε η σον

Coι Κυ ρι ε

Α μη η η η ην

Και τω πνευματι ι ι ι ι σγ

Coι οι οι οι οι Κυ ρι ε Ἔτερον.

Coι Κυ ρι ε ε ε ε ε

Α α αμην

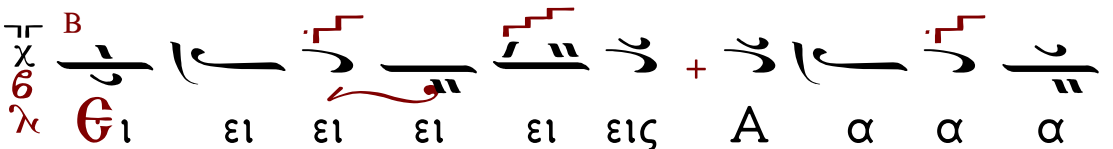
Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
Ἄγιασθήτω τὸ ὄνομά σου,
ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου,
Γενηθήτω τὸ θέλημά σου,
Ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς.
Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον
 δὸς ἡμῖν σήμερον,
Καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν,
Ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν,
Καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,
Ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

ΕΙΣ ΑΓΙΟΣ

Ἦχος λ' ᾠ Πα Ἐναρμόνιος

Π **Ε**ι ει εις Α γι ος **Ε**ι ει εις Κυ υ ρι
 ι ι ος **Ι** η σους Χρι στος **Χ** εις δο ξαν Θε
 ου Πα τρος α μην **Α**

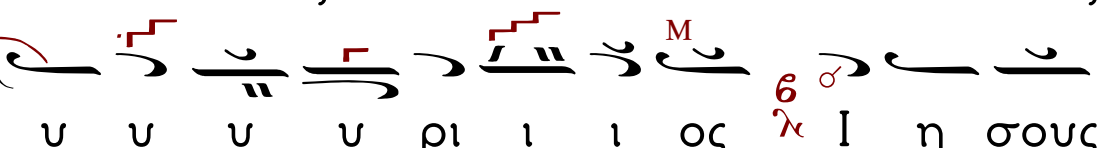
Ἦχος Γ'τος

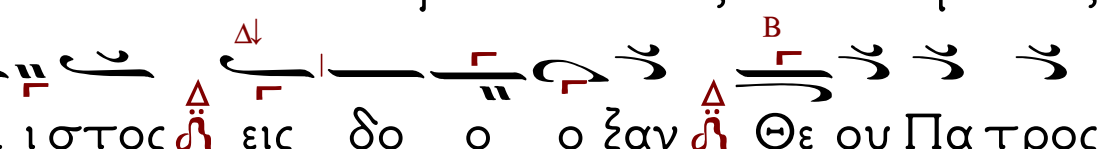
 Α α α α

 εἰ εἰ εἰ εἰ εἰς

 Α α α α

 Κυ υ υ υ υ ρι ι ι ος

 Ι η σους

 Χρι ι στος εἰς δο ο ο ζαν Θε ου Πα τρος

 Α α μην

Χριστέ το φῶς τό ἀληθινόν.

Ἦχος λ̣η̣ Πα̣

Χ̣ρι̣ στε̣ ε̣ το̣ φως̣ το̣ α̣ λη̣ θι̣ νον̣ το̣
φω̣ τι̣ ζον̣ και̣ α̣ γι̣ α̣ α̣ α̣ α̣ α̣ α̣ ζο̣
ον̣ παν̣ τα̣ α̣ αν̣ θρω̣ ω̣ πον̣ ερ̣ χο̣ ο̣ ο̣ με̣
νον̣ ει̣ εις̣ το̣ ον̣ κο̣ ο̣ ο̣ ο̣ ο̣ ο̣ ο̣ ο̣
σμον̣ ση̣ μει̣ ω̣ θη̣ η̣ τω̣ ω̣ ε̣ εφ̣' η̣ η̣
μα̣ ας̣ το̣ φω̣ ω̣ ως̣ του̣ ου̣ προ̣ ο̣ σω̣ ω̣ ω̣
που̣ ου̣ ου̣ σου̣ ι̣ να̣ εν̣ αυ̣ τω̣ ο̣ ψω̣
ω̣ με̣ ε̣ θ̣α̣ φως̣ το̣ ο̣ α̣ προ̣ ο̣ ο̣ ο̣
ο̣ σι̣ ι̣ ι̣ τον̣ και̣ κα̣ τε̣ ευ̣ θυ̣ υ̣ υ̣
υ̣ νο̣ ον̣ τα̣ δι̣ α̣ βη̣ η̣ μα̣ τα̣ α̣

η μω ω ων ^Δ προς ερ γα σι ι ι αν τω
ω ω ων ε εν το ο ο λω ω ων σου ^π
πρε σβει ει αις της πα να χρα αν του ου ου
σου ου Μη η η προς ^Π και πα αν τωων
σου ου των Α γι ω ω ωνα μην ^Δ

Κοινωνικόν

Τῇ Παρασκευῇ (Σταυρώσιμον)

Ἦχος Δ̣̣̣̣̣̣ Δι̣̣̣̣̣̣ ΑΓΙΑ

ἤ
ση μει ω ω θη η η εφ η μας
το φω ως του προ σω που ου σου ου Κυ
υ ρι ι ι ε ε ε ε δω ω κας ευ φρο
συ υ υ υ υ νην λεις τα α ας καρ δι ι
ι ι ας η η η μων Αλ λη λου ι ι α
α α α

Κοινωνικόν τῆς Παρασκευῆς.

Ψαλμός 73ος

Ἦχος λ̣η̣ Πα̣

λ̣η̣ ^Π — — — — — ^{Κ↓} — — — — — ^{Δ↓} — — — — —
^π ^q **Ω** τη ρι αν ει ειρ γα α α α σω ε εν
^Π — — — — — ^{Δ↓} — — — — — ^{Κ↓} — — — — — ^{Δ↓} — — — — —
με ε ε σω τη η ης γης Χρι στε ε ε ο
ο Θε ε ε ο ο ο ο ος ^κ ^q Α α αλ
^{Δ↓} — — — — — ^Μ — — — — — ^Δ — — — — —
λη η λου ου ουι α ^Δ — — — — —
^Π — — — — — ^{Δ↓} — — — — — ^{Κ↓} — — — — — ^{Δ↓} — — — — —
^π ^q **Ο** θε ος βα σι λε ευς η ημων προ
— — — — — ^Δ — — — — — ^Π — — — — — ^Δ — — — — —
αι ω ω ω νων ^Δ ειρ γα σα το σω ω ω τη
— — — — — ^Δ — — — — — ^Μ — — — — — ^Δ — — — — —
ρι ι ι ι αν εν με ε ε σω τη ης γη
— — — — — ^{Δ↓} — — — — — ^Μ — — — — — ^Δ — — — — —
η ης Α αλ λου λου ου ουι α ^Δ — — — — —
^Π — — — — — ^{Δ↓} — — — — — ^Μ — — — — — ^{Δ↓} — — — — —
^π ^q **Ο**υ ε κρα ται ω σας εν τη δυ να

α μειει σου την θα α α λα α α ασσαν
 συ συ νε ε τρι ι ι ψας τας κε ψα λας των
 δρα κο ον των ε πι ι του υ υ δα α το ο
 ος Α αλ λη λου ου ου ι α
 Κυ δι ερ ρη ζας πη γα ας και χει ει
 μα α αρ ρους συ ε ζη ρα ανας πο τα μου
 ου ους Η η η η θα α αμ Α α αλ λη
 λου ου ι ι α
 η ε στι ιν η η η με ε ε ρα και ση η
 ε ε ε στι ιν η η η νυξ Συ κα τηρ
 τι σω φα α αυ σιν και Η η η λι ι ι ο

ση η ε ε ε στι ιν η η η νυξ Συ
 κα τηρ τι σω φα α αυ σιν και Η η η λι ι
 ι ι ο ο ον Α α αλ λη η η λου
 ου ι ι ι α α α
 Συ ε ποι η σας παν τα τα ω ραι
 αι αι α α της γης θε ρος και ε ε ε αρ
 Συ ε ποι οι η σα ας α αυ τα α α
 Α α αλ λη η η λου ου ι ι ι α
 α α α
 Ἀ να στα ο ο Θε ε ε ος
 πι βλε ψον ε πι τη δι α θη κη ην σου

μη ε πι λα θη ^Π της φω νη η ης των οι οι
κε τω ω ω ων σου ου ου ^χ ^q Α α αλ λη
η η λου ου ι ι ι α α α α ^π ^q

Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν

Ἦχος Δι̇

   ε̇ λα
βομεεν Πνευ μα ε που ρα α νιον ε̇ ρο μεν
πι στιν α λη θη α̇ δι αι ρε τον Τρι
α̇ δα προ σκυ νου ου ου ουν τες ε̇ αυ τη γαρ
η η μας ε̇ σω σε ε̇ ε̇ ε̇ ε̇ εν ε̇

Εἰς τό· Πάντοτε, νῦν καὶ ἀεί...

Ἦχος Δι̇   α̇ μην α μην α μην ε̇ εις α
φε σιν α μαρ τι ων ε̇ και εις ζω ην αι
ω̇ ω̇ νι ον ε̇

 Πληρω θη τω το στο μα η μων ε̇

αι νε σε ως σου Κυ ρι ε ο πως υ μνη
σω μεν την δο ο ζαν σου ο τι η ζι ω
σας η μας των α γι ων σου με τα σχειν
μυστη ρι ι ι ι ων τη ρη σον η μας
εν τω σω α γι α σμω ο λην την η
με ραν με λε ταν την δι και ο συ νην σου
Αλ λη λου ι α Αλ λη λου ι α Αλ λη

λου ου ι α α α

Εἶη τό ὄνομα...

Ἦχος Δι̇

 ^M
 Ἀ μ η ν ^Δ Εἰ η το ο νο μα Κυ ρι
 ου ευ λο γη με νον ^B α πο του νυν και ε
   (Δίς)
ως του αι ω νος

  Το ο νο μα Κυ ρι ου ει η ευ λο
 γη με ε νον ^{ζ'} α πο του νυν και ε ως του
 αι ω ω ω νο ο ος

Τόν Εὐλογούντα...

 ^χ
 Τον ευ λο γου ου ουν τα και α γι ι
 α ζ ο ν τα η μας Κυ ρι ε φυ λα τ τε
   ει ει εις πολ λα ε ε τη ^χ η η

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων - Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια
ἔγινε μὲ τὸ πρόγραμμα «Μελωδός»
τοῦ κ. Σάββα Παπαδόπουλου
www.melodos.com
ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη
Ἱεροψάλτη σπὸν Ι.Ν. Ἀγίου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.